

РЕШЕНИЕ

№ 948

гр. София, 25.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20221110209640 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН .

Образувано е по жалба на Б. Д. Б., ЕГН ***** чрез нейния упълномощен процесуален представител – адв. С. С. от САК срещу наказателно постановление № 22-4332-009898/02.06.2022 г., издадено от Гергана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ са й наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 700,00 /седемстотин/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като съгласно Наредба ИЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника. Отправена е молба за цялостна отмяна на оспореното наказателно постановление като незаконосъобразно. Не се претендират разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 027752/29.04.2022 г., съставен от С. П. С. – мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР и в присъствието на Т.Н.Н. и Ц.Х.Ц. – свидетели при съставянето на акта е констатирано, че на 17.03.2022 г. около 11:35 часа в гр. София, по бул. „Ботевградско шосе“, с посока на движение от Околовръстен път към ул. „Челопешко шосе“, жалбоподателят Б. управлява лек автомобил марка „БМВ“ с рег. № СВ №№№№ МК, собственост на търговско дружество „Вино и рози“ ЕООД, представлявано от Елка Ангелова Б. – управител, като до № 459, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, се движи със скорост от 103 км/ч, изчислена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %. Нарушението е установено с АТСС ARH CAM S1 № 11743ее за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние, за което е изготвен снимков материал.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен на Б..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 22-4332-009898/02.06.2022 г. от Гертана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Б. са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 700,00 /седемстотин / лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като съгласно Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

Препис от оспореното НП е връчен лично на въззивника на 12.07.2022 г., като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана чрез наказващия орган в законоустановения 14-дневен срок на 14.07.2022 г., видно от отбелязването в съпроводителното писмо.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приобщените писмени доказателства за назначаване, съответно оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи са очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност. При това положение не се споделят възраженията в жалбата за липсата на яснота относно мястото на заснемането и скоростта на автомобила, доколкото в АУАН и НП ясно е отразено, че нарушението е извършено на бул. „Ботевградско шосе“ № 459, както и че установената скорост е 103 км/ч, изчислена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна. В тази връзка информация за авторството на процесното нарушение е била получена едва след попълване на декларацията от въззивника Б. на 29.04.2022 г., от който темпорален момент е започнал да тече и тримесечният срок за изготвяне на акта.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Б. Д. Б. е ангажирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, като са й наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 700,00 /седемстотин/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, а съгласно

Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

При съвкупната преценка и интерпретация на приобщения по делото доказателствен материал, настоящият съдебен състав намира, че фактът на извършеното нарушение е установен по категоричен и безспорен начин, но същевременно е налице доказателствен дефицит относно неговото авторство. В конкретиката на настоящия казус отговорността на Б. не е била ангажирана при условията на чл. 188, ал. 2 ЗДвП като ползвател на процесното МПС, а в качеството ѝ на негов водач, макар единственият източник на информация в очертаната насока да е попълнената от въззивника писмена декларация, в която е релевирала признание за посоченото обстоятелство. Демонстрираният подход на административните органи е незаконосъобразен, тъй като се намира в колизия с фундаменталния за административнонаказателното производство принцип, че изводите за съпричастността на конкретно лице към дадено административно нарушение не могат да почиват единствено на неговото самопризнание /арг. от чл. 116, ал. 1 НПК, приложим субсидиарно съгласно препращащата разпоредба на чл. 84 ЗАНН/.

В контекста на изложеното следва да се има предвид, че съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, след като собственикът на процесното МПС е юридическо лице, то предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Видно от предписанието на чл. 186, ал. 4 ЗДвП при нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - на управителя му, се изпраща покана с препоръчано писмо с обратна разписка да се яви в съответната служба за контрол в едномесечен срок от получаването ѝ, за да му бъде издаден фиш или за да посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението /аналогична е и процедурата при издаване на електронен фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 5 ЗДвП – същият се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2, като в 14-дневен срок от получаването му **собственикът** заплаща глобата или *предоставя в съответната териториална структура на*

Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство/. Подобна инициатива, досежно уведомяването на собственика и последващото подаване на декларация се явява ненужна единствено, когато в централната база на АИС КАТ фигурира информация за ползвателя на съответното МПС, имайки предвид, че именно той се явява лицето, на което е предоставено управлението. В настоящия случай такава информация в регистрите по отношение на Б. не е налична.

Отговорността на ползвателя на превозното средство /т.е. лицето, на което собственикът е предоставил управлението му/, произтичаща от нормативния регламент на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, възниква по силата на закона и за същия не е предвидена възможност да се освободи от нея, декларирайки данните за самоличността на водача, нарушил правилата за движение по пътищата. Тя се реализира самостоятелно и паралелно с отговорността на конкретния извършител на деянието, освен ако помежду им не се установи персонален идентитет. Тук е мястото да се отбележи, че 3-месечният срок за съставяне на АУАН срещу ползвателя не тече от датата на нарушението, тъй като към посочения темпорален момент правоохранителните органи не разполагат с информация в очертаната насока, а едва след извършването на справка в съответните регистри, алтернативно след подаване на декларация от собственика, които обстоятелства подлежат на установяване с предвидените с процесуалния закон средства и способности на доказване.

Спрямо жалбоподателя Б. не е възведено „административно обвинение“ в качеството ѝ на ползвател на превозното средство, съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, отчитайки липсата на подадена декларация от законния представител на юридическото лице-собственик и на данни за регистриран ползвател в централна база АИС КАТ, а като негов водач на детерминирани в АУАН и НП време и място, което обстоятелство е доказателствено необезпечено. На етапа на съдебното следствие не са събрани както преки доказателства, така и косвени фактически данни, които да водят до единствения възможен извод в очертаната насока. Констатираният доказателствен вакуум не е запълнен, като в тежест на наказващия орган е да докаже включените в предмета на делото релевантни обстоятелства.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни

доводи, макар така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание да не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, то отговорността на въззивника е ангажирана в разрез с материалния закон, при отсъствието на доказателства относно авторството на твърдяната неправомерна дейтелност.

Ето защо, оспореното наказателно постановление следва да бъде отменено изцяло като неправилно, а това обезпредметява обсъждането на останалите релевиращи оплаквания в жалбата.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 във вр. с ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 106 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателното постановление № 22-4332-009898/02.06.2022 г., издадено от Гергана Владимирова Борисова – началник група при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на жалбоподателя Б. Д. Б., ЕГН ***** са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 700,00 /седемстотин/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като съгласно Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление, **като неправилно.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____

